

Varfel. Jeg er paa den anden Side fuldt overbevist om, at Aktionærerne ved denne Bane slet ikke vilde ængstes derover, thi jeg maa antage, at de have faa megen Interesse af denne Odderbane, at, om det med Liden skulde vise sig nødvendigt at lægge et andet Spor, vilde de være villige til ogsaa at anlægge det, efterjom de have været fuldstændig villige til at forhøje Aktiesummen, forsaavidt de skulde have en selvstændig Station, som skulde ligge nede ved Havet. — Hvad det af de ærede Medlemmer for Horsens og Ribe (Bajer og Bust) stillede Ændringsforslag angaar, skal jeg kun tillade mig at udtale, at jeg veed ikke, hvorfor de ærede Medlemmer ere saa forhippede paa at faae denne Bestemmelse ind; thi det kan vel umuligt være for derved at berisliggjøre for de ærede Indbyggere i Horsens, at de nære Interesse for en Bane mellem Hovedgaard og Horsens eller ved denne By. Derom nære Indbyggerne vist ingen Tvivl, og jeg er temmelig vis paa, at de ærede Medlemmer nære betydelig mere Interesse derfor end selve Horsens By; thi derjom Horsens ikke havde stillet sig saa lunkent overfor denne Jernbanesag, saa er det temmelig sandsynligt, at den vilde være kommen Aarhus i Forskjøbet; men det er engang en Skjødselynd hos de ærede Næringsdrivende i Horsens, at de komme bagefter; det var Tilfældet ved Veianlægget. I gamle Dage gif Kraxten over Horsens, men i Aarhus er man nu engang mere driftig, og saa anlagde man en Chaussé derfra. En halv Snæs Aar efter kom saa Horsens sjokkende bagefter; men nu er det umuligt at trække Næringsdrivende til Horsens, og jeg er overbevist om, at det Samme vil blive Tilfældet, selv hvis de om en halv Snæs Aar — thi før venter jeg ikke, at Horsens vaagner op — komme til Kundskab om, at det kunde være godt at faae en Jernbane i Hads Herred og berybe Odder at den Næring, den har samlet paa i 20 Aar. Jeg skal dog ingenlunde stemme imod dette Forslag, thi det er overflødig, efterat det er oplyst, at der allerede er en Lovparagraf derom. Hvad de to andre Ændringsforslag angaar, vil jeg stemme for dem, og det af den simple Grund, at jeg tror, at naar en Jernbanesag skal forhandles igennem, som denne bliver, og som det vil blive Tilfældet med Bjerre Herred Banen, er det naturligt for os at sikkre os al den mulige Garanti vi kunne skaffe os. Naar det blot ikke har den uheldige Følge at slaa hele Sagen ihjel; tillige vil det ogsaa være en betydelig Lettelse for Amtsraadene og Kommunerne derved, at de blive fritagne for den Skat, som paahviler dem efter den Lovparagraf, hvorom der her er Tale. Jeg kan ikke indse, hvorfor den høitærede Minister gjorde saa stærk Indvending imod Ændringsforslaget under Nr. 4, thi det indeholder jo ikke mere, end det han selv udtalte forleden Dag, nemlig at han ikke vilde give Koncession paa en Bane, medmindre Kapitalen

var tilstede; her forlanges der jo nemlig i Virkeligheden ikke Andet end „foruden Garanti for, at Tilvæiebringelsen af det hele Beløb til Jorsetagendets Gjennemførelse er sikret, saaledes at ingen Del af Beløbet er opsigelig fra Kreditor's Side og isørigt paa Betingelser som Ministeren godkender“. Jeg tror, at det er Rigsdagens Pligt paa enhver tænkelig Maade at varetage Aktionærernes Interesser, og det forekommer mig, at dette er klart fremsat her i denne sidste Ændring. Jeg kan derfor give min Tilslutning til de tre sidste Ændringer, og jeg vilde ogsaa gjerne have givet den første Ændring min Tilslutning, dersom jeg ikke havde hørt en saa bestemt Udtalelse mod den. Jeg finder, at den første Ændring er meget billig og retfærdig, og naar jeg dog idag agter at stemme imod den, saa er det af de samme Grunde, som jeg fremhævede forleden, nemlig i Henhold til de Principer, som have været gjældende her i Rigsdagen, med Hensyn til Lovforslag som det foreliggende. Men jeg haaber dog, — og dermed skal jeg slutte disse Bemærkninger, — at man heretter vil være en lille Smule mere betænkt paa at tage de Jernbaneforslag, som indbringes for Rigsdagen, noget mere under Overveieelse. Der vil ingenlunde heretter blive taget saa lempeligt paa dem som Tilfældet har været med de to Forslag, som vi nu behandle her idag.

Bojsen: Jeg agter at stemme over de foreliggende Ændringsforslag under det Hovedhensyn, som ogsaa adskillige andre ærede Medlemmer have gjort gjældende, nemlig at jeg ikke ønsker at lægge det omhandlede Jernbaneanlæg nogen større Hindring i veien, og dette er jo allerede Motiv nok for mig til ikke at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 1, idet jeg jo isørigt allerede ved første Behandling udtalte, at jeg ikke havde nogen Betænknelighed ved den Bestemmelse, som Lovforslaget har desangaaende. Lovforslaget Nr. 2 er jo blevet betegnet som et uskyldigt Forslag, og jeg betragter det ogsaa nærmest som et Fingerpeg for de vedkommende høylige Interesser til at sætte sig i Bevægelse for at opnaa Tilslutning til Odderbanen. Det er jo imidlertid selvsjølgeligt, at et saadant Baneanlæg vil komme til at nødvendigjøre en særlig Lov, men derom ville vi jo da senere komme til at forhandle, og da det altsaa ikke har nogen større Betydning, skal jeg være villig til at stemme for dette Ændringsforslag. Derved synes det jo ialtsald, at det Punkt, som er omhandlet i Ændringsforslaget under Nr. 1, nemlig Spørgsmaalet om Medbenyttelsesretten af Statsbanerne, vil blive afgjort for de kommende, de eventuelle Baners Vedkommende. Ændringsforslaget under Nr. 3 kan jeg ligeledes anbefale, idet jeg ikke tror, at dets Vedtagelse kan bliue nogen Hindring for Lovens Gjennemførelse. Da den høitærede Minister udtalte, at hans Betænke-